SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1861. **Zondag 10 Maart** **No. 10.**

PARAMARIBO, den 9 Maart 1861.

Er is alhier het berigt ontvangen dat ll. Zondag op de plant. Le Mastronge, een trasloods is afgebrand.

Dezer dagen is aan den Britschen minister Lord Palmerston een van talrijke onderteekeningen voorzien adres aangeboden, waarbij op bezuiniging in de staatsuitgaven wordt aangedrongen. Eene particuliere correspondentie behelst dienaangaande het volgende:

„De *Times* bestrijdt het beginsel waarop de adressanten, die bezuiniging in de staatsuitgaven vragen, hunne eisch gronden. Het blad levert daartoe eene uiteenzetting van den waren stand van zaken, of den zoogenaamden vredetoestand van Europa. „De chinesche oorlogsvergoeding", zoo leest men, „is in alle geval nog niet betaald, en wanneer de onderteekenaars spreken van het oplossen van den italiaanschen oorlog in eene constitutionuele regering onder Victor Emanuel, dan hopen wij dat de vermindering van uitgaven niet zal afhangen van de verwezenlijking dezer voorspelling, want de inlijving van Venetie door vredemiddelen is verder dan ooit verwijderd. Het erfdeel van Petrus is en zal waarschijnlijk niet in handen van Victor Emanuel vallen, terwijl de uitzigten op eene volkomene vereeniging van Napels en Sicilie met elken dag meer op den achtergrond raken. Doch men zegt dat onze betrekkingen met Frankrijk dagelijks vriendschappelijker worden, en wijst daarbij op de afschaffing van reispassen en op het handelstraktaat. Wanneer er niet meer vereischt werd om onze ontwapening te bewerken, dan de overtuiging dat de fransche keizer den wensch koesterde om voor het oogenblik op een goeden voet met ons te staan, dan zeker zouden de twee genoemde maatregelen kunnen aangehaald worden ten bewijze van dien wensch. Doch alvorens wij onze wapenen afleggen, ten gevolge van de verzoenende stemming des franschen keizers, moeten wij de overtuiging bezitten dat hij niet alleen thans eene vriendschappelijke gezindheid wenscht te bevorderen, maar dat hij in dit jaar geene politiek beoogt, die zulk eene gezindheid tusschen hem en Engeland verstoren kan. Het zij verre van ons den keizer te willen beschuldigen, doch wij noodigen de heeren, die onze goede verstandhouding met Frankrijk aanvoeren als eene aanleiding tot bezuiniging, uit, om den staat van zaken naauwkeurig na te gaan. De hoogstgewigtige vraag is; of de keizer getrouw blijft aan het beginsel van non-interventie, en of hij bereid is als toeschouwer Italie te vergunnen zich zelf eene regering te kiezen, onder welken vorst of welke vorsten het begeert. Er bestaat geen twijfel, dat de keizer aan dit beginsel gebonden is; en even weinig is het te betwijfelen, dat hij niet voornemens is het in acht te nemen. In hoeverre hij het schenden wil kunnen wij niet melden, doch dat die schending niet gering zijn zal, kunnen wij opmaken uit hetgeen hij reeds deed. Hij heeft zich in Rome en in de aangrenzende steden aanzienlijk versterkt; hij heeft in onderscheidene plaatsen het pauselijk bewind met geweld hersteld, hij heeft door zijne vloot getracht de Sardiniers te beletten Gaeta van de landzijde te naderen, en aan hunnen admiraal de blokkade en den aanval van de zeezijde verhinderd; hij heeft Terracina bezet, met het blijkbare oogmerk zijne legermagt in dier voege te rangschikken, dat Zuid-Italie de magt van Sardinie wantrouwen moet en zijne toekomst alzoo te onzekerder acht. Zulk een standpunt is op zijn minst genomen bij uitstek dreigende. De keizer heeft zich zóó geplaatst, dat hij deze of gene partij naar verkiezing ondersteunen kan. Mogen zijne betrekking met Oostenrijk en Pruissen al ongunstig zijn, dan dient men zich te herinneren, dat hij zijnen diplomatieken vertegenwoordiger uit Turijn terugriep, en onlangs nog de onwrikbaar gebleven overtuiging te kennen gaf, dat een italiaansche bondstaat met den paus aan het hoofd, de eenige geschikte oplossing der italiaansche kwestie was. Met andere woorden gezegd, de fransche keizer is zich zelven voorbij geloopen. Hij is in weerwil van zijne bedoelingen, zeer ver gegaan (zoo als de adressanten lord Palmerston doen opmerken) door een vereenigd Italië onder Victor Emanuel te bewerken, en hij geeft nu weinig blijk van zijne begeerte, om zijne eigene handeling te vernietigen en den kolossus te verbreken, dien hij onwillekeurig hielp vormen. Niemand zal zich verbeelden dat, indien de keizer deze politiek wenscht voort te zetten, dit geschieden kan zonder krijgsbewegingen, zonder uitgebreide bezetting van land, en zonder daarenboven feitelijk de wenschen van het beschaafde en verlichte Italië met voeten te treden; wij willen niet beweren dat al deze omstandigheden onvermijdelijk Engeland tot vijandelijkheden nopen zullen; doch het komt ons voor dat zulke uitzigten ons tot de grootste omzigtigheid behooren te leiden en bij uitstek doen vasthouden aan de magt die wij reeds bezitten. Een en ander is helaas nog niet alles. De houding van Frankrijk in Syrië, alwaar Napoleon zich niet schijnt te haasten om een einde aan zijne tusschenkomst te maken, en in Egypte alwaar hij zich nestelt onder een voorwendsel bijna te nietig om ernstig de aandacht te verdienen; zijne onvriendelijke betrekkingen met Duitschland en zijne vermoedelijke hernieuwing eener russische alliantie; de waarschijnlijkheid van een hongaarschen opstand; het postvatten op de oevers van het meer van Geneve, dit alles levert redenen van bezorgdheid en spanning op." Uit een en ander trekt de Times het besluit, dat de poging om te beweren dat het gevaar van een europeschen oorlog geweken zou zijn, ten eenenmale is mislukt. Het blad erkent echter dat er bezuinigingen mogelijk zijn, doch voegt er bij dat zij gevonden moeten worden in een beter beheer bij de verschillende takken van uitgaven, opdat er orde en verantwoordelijkheid heersche, en in dit opzigt is er zeker nog zeer veel te doen, want onbezorgdheid, gebrek aan de noodige kunde, nalatigheid en verkwisting verdubbelen de vereischte onkosten. De menigvuldige voorbeelden van hoogstbelangrijke verzuimen kunnen hiervan getuigen en hebben hiervan getuigd. Men denke b. v. aan de kanonneerbooten, die tot bemagtiging van Kronstadt gebouwd waren."

MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING VAN *VOLKSVLIJT*.

Het ontwerp tot oprigting dezer Maatschappij overeenkomstig het reglement, voorkomende in de couranten van November ll., door ons tot uitvoering gebragt zijnde, hebben wij bij circulaire de welwillende ondersteuning der ingezetenen ingeroepen,

Wij hebben daarbij evenwel niet dien algemeenen bijval gevonden, waarmede wij ons hadden gevleid, maar dank zij de krachtige medewerking van onzen geachten Gouverneur en van vele andere belangstellende ingezetenen — wij hebben toch zooveel bijeengekregen dat wij handen aan het werk konden slaan,

Dientengevolge hebben wij de jonge lieden, voor wier verdere opleiding wij zouden zorgen, bijeen doen komen, terwijl zij vervolgens ook aan huis zijn bezocht, om van hunnen wezenlijken toestand, zooveel mogelijk, juiste kennis te verkrijgen.

Met genoegen vermelden wij, dat wij overal bij de betrekkingen dezer jongelieden vertrouwen en erkentelijkheid hebben ontmoet en dat niet dan met zeer groote bescheidenheid gebruik is gemaakt van ons aanbod, om bij het plaatsen dezer jongelieden, in hunne noodigste behoeften en uitrusting te voorzien,

Niet minder heuschheid en welwillendheid hebben wij gevonden bij hen, die door ons zijn aangezocht om zich met de verdere opleiding der aangekomen kweekelingen te belasten, waarvoor wij hun openlijk onzen dank betuigen.

Daardoor zijn wij er in geslaagd om 12 dezer jongemenschen, tot het aanleeren van nuttige vakken en handwerken, te plaatsen; t. w.:

1 bij het kuipen,
2 » » smeden,
4 » » timmeren en schrijnwerken
2 om opgeleid te worden tot de chirurgie,
1 tot apothecar,
1 » onderwijzer,
1 om vrouwelijke handwerken en het modemaken te leeren.

Moge dit begin klein zijn, uit dit geringe kan reeds iets goeds voor onze burgermaatschappij geboren worden, en de voorzigtigheid gebood ons ook om aanvankelijk niet te ver te gaan bij eene onderneming, waarvan de behoeften vooraf niet waren te berekenen en die men door ervaring moest leeren kennen, teneinde geen gevaar te loopen om welligt reeds spoedig aan beperkingen te moeten denken.

Indien echter onze arbeid gezegend moge zijn en wij bij den afloop van het eerste jaar, het geluk mogen hebben door bewijzen te staven, dat wij iets goeds en nuttigs hebben gesticht, dan vleijen wij ons, dat onze onderneming meer en meer vertrouwen zal inboezemen, en dat velen, die tot hiertoe huiverig waren, zullen aangemoedigd worden om toetetreden tot het lidmaatschap dezer maatschappij, waartoe wij haar nogmaals, met den meesten aandrang in aller belangstelling aanbevelen,

Paramaribo, den 6 Maart 1861.

Het Bestuur der Maatschappij voornoemd,

H. G. ROUX.
J. M. J. EIJKEN SLUIJTERS.
F. TAUNAIJ Fz.
J. P. HAASE Jr.,
A. LIONARONS,

KINDERSPEELGOED.

DOOR H. RIGAULT.

(Vervolg.)

Men begrijpt, hoop ik dat de wet op de weelde die ik van de regering verlang, niet enkel het punt der toiletten regelen, maar ook over de vertrekken, het huisraad, het zilverwerk, en het tafel- en linnengoed der *poppen* zou moeten handelen, want kleeding en huisvesting staan meestal tot elkander in evenredigheid. Volg haar slechts in het huis, waar zij binnen gedragen worden, en in het voor haar bestemde *boudoir*: damasten behangsels, smirnasche tapijten, rozenhouten *étagères* met keurige miniatuur-*chinoiserien*, spiegels en schilderijlijsten *à la Renaissance*, armstoelen *à la* Louis XIII, penanttafels *à la* Louis XV, — dit en niets anders trekt uw oog. En in hare slaapkamers: kanten gordijnen, prachtige toilettafels, met allerlei fraaijigheden van ivoor, kristal en verguld zilver bedekt, de bedden... Maar het is mij niet mogelijk u verder de weelde te beschrijven, waarin die poppen zich baden!

Neen, dan zie ik veel liever die kamers van een of twee gulden, die *ons* uit de Wurtemburgsche fabrieken worden toegezonden; met notenhouten meubelen, meestal niet best opgevuld en met paarsche overtrekken prijkende, met wit katoenen bed- en venstergordijnen, en een papieren schoorsteen, die noodwendig rooken moet. Zoo'n vertrek is dan wel niet schitterend, maar het beantwoordt veel meer aan de voorstelling die een nederig lief meisje zich maken moet van haar eerste huisvertrek. Of een dier vriendelijke keukentjes die men uit Engeland zoowel als uit Duitschland ontvangt, met helder blinkend ijzeren en koperen gereedschap. Dat past beter aan kinderen dan zilveren en vergulde voorwerpen. Wilt gij u zelven een groot genot bereiden en uwe kinderen vroeg spaarzaamheid en medelijdzaamheid leeren, schaf u dan zulk sterk, en toch sierlijk maar ook goedkoop speelgoed voor hen aan; en doe hun het geld, dat het fraaijere meer gekost zou hebben, ten nutte van arme kinderen of menschen besteden. Hun speelgoed zal dan wel zoo prachtig niet zijn als thans; maar van hoeveel ongelukkigen zullen zij het lot niet hebben verzacht! Uw kind zal zich niet minder vermaken; en God zal op u en uw kroost met welgevallen nederzien.

Men mag, meen ik, veilig aannemen dat het kinderspeelgoed de rigting en den maatschappelijken toestand van een volk vertegenwoordigt. Ik keer weder naar de Parijsche tentoonstelling terug, en roep allen tot getuige die haar in der tijd bezocht hebben. Wie heeft de gegrondheid der opmerking die ik zoo even maakte, onder anderen niet gevoeld bij het zien der voorwerpen uit Indie, en bepaaldelijk uit Bengalen, die in het nijverheidspaleis ten toon werden gesteld? Herinnert u al die poppen, hetzij ze in draagzetels, of op olifanten en dromedarissen gewiegd of geschommeld werden, hetzij ze op kussens lagen uitgestrekt of met over elkaâr gekruiste beenen zaten te rooken: allen drukten zij het denkbeeld der diepste rust uit; allen gaven zij zich over aan de zoete bedwelming van den *kief* en aan het wellustig gevoel eener volslagene ledigheid, eener volstrekte onbewegelijkheid, en zelfs eener volkomen gedachteloosheid. De fantastische dieren die hen omringden: die vreemde paauwen, die zonderlinge kalkoenen, die viervoetige gedierten die evenveel van den rhinoceros als van den olifant hadden, waren even stijf, even onbewegelijk, even versteend, als de door poppen voorgestelde menschen zelven. Kan men zich eene treffender voorstelling maken van Oostersche loomheid en stilstand?

(Wordt vervolgd.)

INGEZONDEN.

Mijnheer de Redacteur!

Door de volgende regels in Uw geacht Blad op te nemen, zult UEd. bijzonder verpligten.

Uwen Dw. Dienaar,

X.

Voor eenige dagen kreeg ik het *Weekblad* van den 24 Februarij in handen; daaruit las ik in een der kolommen een ingezonden Stuk dat zekeren Heer R. directeur der plant. *S.* in de *Commetuane kreek*, betrof; — die Heer, zegt de inzender, heeft onlangs aan de zoogenaamde creolenmagt en aan hoofdlieden dier plant. een feestdisch gegeven; er zijn onder anderen, daartoe eenige varkens geslagt, brooden gebakken. terwijl ook wijn en bier bij die gelegenheid zijn ingeschonken. Ik vermoed dat deze directeur redenen van tevredenheid over deze jonge slaven moest gehad hebben, en dat het aan hen gegeven diner daarvoor niet alleen een blijk is, maar tevens tot verdere aanmoediging moest strekken. De Heer R. beschouw ik dus als een man die naar den geest des tijds in allen deele met de onder zijn bevel staande Slaven weet om te springen en ongetwijfeld zal zulks gunstig op de productie influenceren; hoezeer onbekend met ZEd. hoop ik hartelijk, het hem welga.

Dit een en ander brengt mij intusschen een geval te binnen, dat hierbij een schrikkelijk contrast oplevert; voor eenige jaren geleden namelijk werden de slaven van plant. *S.* ook in de *Commetuane kreek* gelegen door den toen aldaar wonenden directeur, in stede van op varkensvleesch, brood, bier en wijn, op hun eigen uitwerpsel vergast. Naar ik hoor heeft eene gedelegeerde regtbank dan ook voor altijd dien directeur het bevel over slaven ontzegd; meerdere bijzonderheden zullen daaromtrent wel in de archieven van het Geregtshof te vinden zijn; doch zoo als het meer gaat, deze schandelijke daad was spoedig vergeten, zoodat deze Heer zich nu weder als plant. Directeur en nog *méér* ziet gevestigd. De zaak is nu doodgebloejd, Mijnheer de Redacteur! en dus hebben deze regelen niet ten doel om doode koeijen uit de sloot te halen of bedoelden Directeur aan de kaak te stellen [ik noem daarom ook geen naam] doch het is maar om eene kleine vergelijking te maken.

Plantage *Slootwijk*, den 2 Maart 1861.

Mijnheer de Redacteur!

Heb s. v. p. de goedheid onderstaand stuk in uw veel gelezen wordend blad een plaatsje te gunnen, waardoor gij bijzonder zult vepligten,

UEdel. Dv. Dienaar,

A. C. ROMAN.

Met bevreemding las ik uw geacht blad van 24 Februarij jl. een anonijm stuk, waarin een verhaal wordt geleverd, van een feest, hetwelk op den 20 Januarij d. j. op de plant. *S.* gelegen in de divisie *Boven Commewijne*, (*Commetuane Kreek*) door den Heer R. aan de groote creolen zoude zijn gegeven.

Ofschoon de schrijver zich niet bekend heeft gemaakt en geene namen genoemd heeft, zoo herken ik toch in hem den Heer WILLEM VAN THOL Jr., die er een lust in schijnt te hebben mijne eer-opentlijk aan te randen en mijn gedrag aan verschillende beoordeeling van het publiek bloot te stellen.

Het der moeite niet waardig achtende op anonijm geschrijf te antwoorden, en er niet aan denkende den Heer v. THOL rekenschap te geven van mijne handelingen, zoo reken ik het mij evenwel, om mijn goeden naam te bewaren, een pligt, mij van een opgelegden blaam te zuiveren, door het publiek te overtuigen, dat de Heer v. T. door zijn verhaal, veel aan de waarheid heeft te kort gedaan.

Doordien de laatste spring van December tot de eerste dagen van Januarij had geduurd, moest ik, — daar ik, door omstandigheden, met mijne maling vroeger moest staken, — gedurende die dagen malen, waarbij nog kwam dat ik met den eersten spring van dezelfde maand eene kleine namaling te doen had. — Bij vroegere gelegenheden reeds, maar in 't bijzonder bij de twee laatsten, hebben de creolen, kinderen van 8, 10 tot 12 jaren, door buitengewonen ijver zich zeer verdienstelijk gemaakt. — Om hun een blijk van mijne tevredenheid te geven, gaf ik hen 3 speenvarkens (en niet 5 varkens zoo als de Heer v. T. zegt) om onderling te deelen. De bastiaans kwamen hierop bij mij, en zeiden dat daar de varkens toch voor de creolen alléén bestemd waren, het zaak zoude zijn ten einde geene onderen er aan deel te doen nemen, — dezelven voor hun te doen klaar maken.

Ik vond het voorstel goed, en liet de varkens slagten en bereiden en eenige brooden bakken. Toen een en ander gedaan was, haalden de bastiaans schragen uit de negerhuizen en vormden met eenige oude planken, eene tafel onder de tent, door de slaven voor het spel opgezet. Ik liet toen de creolen aanzitten; en door de bastiaans en huis bedienden, — onder wier toezigt zij het door den Heer v. T. bedoeld dinér gehouden hebben, — in borden, het eten uit deelen. Nadat de creolen gegeten hadden, kwamen zij mij huppelende bedanken, waarop ik hun elk een glas wijn heb ingeschonken,

Dit is het al wat er voorgevallen was. — Hetgeen de Heer v. T. van zilver en bediening zegt, is eene onwaarheid. en door hem uit de lucht gegrepen. Nu is de vraag: van waar weet de Heer v. T. het voorgevallene op *Slootwijk*? Hij, noch een ander mijner buren was er bij tegenwoordig geweest, veel minder iemand anders, die het hem kon hebben verhaald; gevolgelijk heeft hij dus aan geruchten van negers geloof gehecht, en dit is waarlijk niet aan e prijzen.

Wat verder in het stuk voorkomt, zal ik maar onaangeroerd laten, overtuigd zijnde dat door voorgaande ophelderingen geen weldenkend mensch mijne handelingen zóó hekelen zal als de Heer v. T. het gedaan heeft.

Ten slotte neem ik de vrijheid den Heer v. T. te herinneren, — indien hij het soms vergeten mogt hebben, — aan het dinér door hem voor eenige jaren geleden, aan de slaven op *Sinabo* gegeven, welke van geheel anderen aard was en met geheel andere bedoeling dan dat op *Slootwijk* gegeven, en welke niet door den kok van de plantage, maar hem zelven met spiritus is bereid geworden; en geef hem den raad om maar ook een paar varkens voor zijne slaven te slagten, am zich even als ik in de wolken te zien verheffen. — Wat verder door zijn Ed. wordt geschreven zal door mij onbeantwoord gelaten worden.

MUZIEK KORPS VAN HET BATAILLON JAGERS No. 27.

PROGRAMMA VOOR HEDEN MIDDAG

Den 10 *Maart* 1861.

No. 1. POT-POURRI de l'Opera: *Belisaire*, arrangé par G. BARTHE.

2. OUVERTURE: *Le Dieu et la Baijadèr*, par AUBER.

3. MA NORMANDIE, *Air Varié*, arrangée par G. BARTHE.

4. LE RETOUR DU BONHEUR, *Valse*, arrangée par G. BARTHE.

5. POLONAISE, arrangée par STUTTERHEIM.

6. LE CARNAVAL DE PARIS, arrangé par G. BARTHE.

Brief van den Caraïb ILBENDÁBÉI, *aan den* Arrowak MALLÊPEIKATTOARÜ.

Biramběribó 1 *Maruturï* 1861.

Panari!

U gedankt en de hand gereikt, voor de mededeelingen van het feest, dat de bleekhuiden bij U voor den grooten ZOON der *Incas* gevierd hebben, (19 Februarij 1861.)!

Vergun mij, dat ik die mededeelingen nog eens nader bekijk en dat ik, — zoo als de witte mannen zeggen: „ook een duit in het zakje werp."

Goede zaken *Panari*, kunnen nooit genoeg bezien en nooit genoeg besproken worden, en dus deze zaak bekeken en bepraat.

Ofschoon van denzelfden menschen-stam en afkomst — ik geloof *Phoenische* — waren onze vooroudera steeds vijandig tegen elkander, òf om eene *vrouw*, òf om een beetje voordeel, en daar ik hoor dat de bleekhuiden ook uit *één* stam gesproten, den *Aziatischen* (?) gedurig met elkander vechten en de een niet kan verdragen, dat den andere het licht in de oogen schijnt, kan ik wat *hen* betreft, daarvoor geen andere reden vinden, dan dat zij zoo ijsselijk *ver* in de beschaving zijn vooruitgegaan, en dus teregt, deze eeuw, eene eeuw van „*licht*" neemen.

Hoe dit zij, MALLÊPEIKATTOARÜ, laat ons dat voorbeeld en beschaafd streven naar *nekomdraaijerij*, toch *niet* volgen en liever bij *minder* kennis *meer* opregt gemeenden vrede zoeken.

Ziet gij dus iets goeds of nuttigs voor *U*, *mij* of den grooten *hoop*: deelt het dan mede en zoo zal ik ook doen. *Dixi.*

Ik las met genoegen *Panari*, dat gij U op dien *Konings*-dag zoo uitmuntend vermaakt hebt. Wat al schoons en heerlijks, hebben Uwe oogen gezien, en deed ons dat te *Biramběribó* genoegen, het streelde ons dat gij, een eenvoudigen *bok*, er zoo bescheiden een verslag van leverdet.

„*Hurri!*" riep ik uit, toen ik Uw naam in eene Courant gedrukt zag staan. „*Hurri!*" herhaalde ik, hij kan het ver brengen, gewent hij zich maar om een broek te dragen en koopt hij een rok, wel dan maken zij hem daar zeker lid, van ik weet niet welke commissie of raad en hij zal een figuur maken als een moffen prins!

Maar alle gekheid op een stokje. Dat is dan nu een feest geweest, een feest voor het volk, niet waar?

Doch waar was dan het volk? Ik heb er noch van de *onzen*, buiten U, noch de *slaven* gezien! Gij....?

Kijk, dat vind Ik nu wel wat *erg* vergeetachtig en het geeft teregt reden, dat de bleekhuiden weer verschrikkelijk zullen worden uitgemaakt, voor *slaven-plagers* enz.

Ik zeg „*teregt*" want om van *ons* te spreken, komt gij in *Britsch Guijana*, gij zult er dikwerf de roodhuiden zoowel van de *Oronocco* als uit de andere districten, den *Landvoogd* zien bezoeken; dien *Landvoogd* zeer vertrouwelijk met hen, over hunne kleine belangen kunnen zien beraadslagen. Gij zult door die *pligtmatige* glimp van vertrouwelijkheid — die *alhier* ten eenenmale ontbreekt — een schoon levensteeken ontdekken: „*lust tot den arbeid*" en bij de onzen zelfs een industrieelen geest zien doorschemeren. Ja, naar men zegt, kan men in *die* Kolonie duidelijk ontwaren, WIE eigenlijk als vertegenwoordiger van de Britsche Kroon, de volkplanting regeert!

In *Fransch Guijana*, is dat levensteeken nog helderder te bespeuren; het karakter van den *Indiaan* is er *zelfs zoo* gewijzigd, dat, bij eene voorzigtige leiding, hij bij de koloniale ontwikkeling een burgerlijk maatschappelijk lid kan worden.

Veel krachtiger spreekt dat *teeken* in Brazilie en de Spaansche kust; ja, daar hebben reeds duizenden der onzen de Godheids-eere voor den grooten geest (*) QUETZALCOHUALT en onzen *Tamanakischen* Stamvader (**) AMÁLIVACÁ verworpen, voor den GOD der bleekhuiden.

Nog vele plaatsen zoude ik U kunnen opnoemen, waar onze stammen wonen en waar zij worden aangelokt tot toenadering, — hier in *Nederlandsch Guijana* alleen niet — niet alleen, dat geen mensch zich met ons bemoeit, maar het schijnt, dat ieder die er lust in heeft, ons als wilde beesten mag behandelen; ons bedriegen, plagen, verderven en elke toenadering tot maatschappelijke beschaving, afsluiten.

Men kent ons niet, men wil ons niet kennen, en weet gij waarom? Omdat de *Suikerreuzen* alhier alleen regeren en omdat wij, de *slavernij* hatende als de pest; onze leden niet willen krommen onder hun verdervend dwangjuk!

Onze *piaaiman* (priester,) deelde mij onlangs mede, dat de groote ZOON der *Incas*, WILLEM III tot *onze* bescherming en tot bemoeijing met onze belangen, steeds mannen had aangesteld, en dat er zelfs in de verslagen over onze *sterkte*, *volksbegrooting* en zoo voort, gesproken wordt; maar *Panari*, dat kan immers niet wezen, want wie dier mannen alhier weet *iets* van ons af?

Wie hunner, heeft in de laatste jaren de minste *notitie* van ons genomen? Doch heeft onze *piaaiman* de waarheid gesproken, dan denk ik, dat men in die betrekkingen zoovele bezigheden heeft, dat er voor ons welligt geen tijd is, noch middelen bestaan. — Maar dit ter zijde gezet en ons alleen met het feest bezig gehouden. Het verheugde ons zeer, dat gij bij Uwe beschouwing, nog iets meer zocht dan enkel „*pret*" dat gij door diergelijke volksfeesten ook *zaden* van vooruitgang in het geheele volksleven wilt strooijen, — vooral, dat gij dien dag aanwijst, als een dag van verpoozing en vreugd voor de SLAVEN, braaf gesproken! en zeker geen enkele Kolenist van den LANDVOOGD af tot een *Caraïbe* Indiaan toe, zal die juiste opmerking WILLEN ontkennen. Want, al moesten alle andere jaardagen van verpoozing en feestvreugde voor de SLAVEN door omstandigheden worden afgeschaft; den *Konings-dag*, nu eenmaal bepaald, als volksfeestdag... niet!

Een dag, door een geheel volk geheiligd in eerbied, hulde en liefdebetoon voor hun HEER en SOUVEREIN, — zoude die dag den eenigen arbeiders waardoor de geheele kolonie SURINAME leeft en bestaat, ontnomen worden? Zouden ZIJ, telken jare, het beschaafde, het vrije volk alhier naar den dag zien hunkeren en zelven van de feestvreugde uitgesloten worden? En zullen de beschaafde meesters niet erkennen, dat het hun *pligt* en hun *belang* is, om dat voor als nog *gedwongen volk*, ten minste in *zoo verre* op te voeden in *zoo verre* voor een aanstaand burgerschap te beschaven, dat

---

(*) De *God* des dampkrings, de *ether*, die zijn zoon het licht, of de zoon INCAS uit liefde voor het menschdom gaf, hij had honderde kloosters en gewijde maagden in Peru, en jaarlijks bij de rijpheid der vruchten vormde men zijn beeld uit het meel der zaden van alle voedende planten, de hoofdpriester doorstak het, brak het in duizende kleine deelen en gaf aan ieder *Peruaan* hiervan een stukje, waardoor hij van alle kwaad gezuiverd was. Dit *Mythe* beeld van den stervenden God bij de herfst-evening, stemt volkomen met de *Phoenische* lichtlegende, met die van ISIS en OSIRIS, de Perzische MITHRA en de CHRICHNADES Hindoes.

(**) AMALIVACA is de NOACH der *Peruanen* en *Mexicanen*.

zij *eerbied* en *hoogachting* verkrijgen voor die standen in de maatschappij, welke door geboorte of magt boven hen gesteld zijn."

Door de mededeeling van dien *piaaiman*, hebben wij in ons klein *Birambéribó* groote liefde voor onzen KONING gekregen, want hij zeide ons nog: dat ieder onderdaan, *zoo hoog* in burgerlijke vrijheid staat beschermd, dat hij aan dien VORST persoonlijk mag *schrijven*, *vragen* en *klagen*. Zulk een KONING moet groot wezen, die zulk eene heilige, gelijke regtvaardigheid onder al zijne onderdanen deelt en die steeds de schendige hand straft, welke dat geheiligde regt durft aanraken; er is dus ook geen twijfel aan, of het moet met die *burgerregten* te *Panaribo* (*Paramaribo*) in de volmaakste orde wezen; is het niet?

Zonderling echter, dat het volk onder zoo'n grooten Koning, *niets* voor *ons* doet, en evenmin iets voor den *vrijman*; dat er alleen belang gesteld wordt in SUIKER en dat men de *spreeuwen* en *geld-wolven* die hier komen invallen als de bok op den haverkist, alleen huldigt, helpt en verheft. — Onze *piaaiman* zegt, dat de vrije bevolking en wij, daar zelven wel eenige schuld aan hebben; maar, dat de hoofdkwaal altijd bij een ongelukkig en voor deze Kolonie veronderd en dus verkeerd zamengesteld bestuur zit, dat toelaat, dat *Suiker-mannen* alles verwerpen en verkrachten wat geen Suiker KAN, en geen Suiker WIL maken.

„Nu laat ik ieder zijn smaak!" zoo als de boer zeide toen hij vijgen at, maar zij zullen ons *nooit* aan het Suikermaken krijgen en de vrije bevolking, geloof ik, ook niet, en dit is alzoo de hoofdreden, dat er niets voor ons of voor de vrijen gedaan wordt. Want waagden het *Bestuur* of de goede *Kolonisten* zoo iets, O ik ijs van het gevaar! Die *Suiker-mannen* zouden kwaad worden, *kurri!!!* O, ik hoop dat onze *piaaiman* op dit punt dwaalde en daarom, schiet ik een kleine prop.

Wij in ons dorpje hooren, dat er bij U aan de stad eene groote menigte vrouwen en meisjes zijn, die bekwaam in handwerkjes en lief en edelmoedig van hart, reeds onderscheidene keeren de armen en lijdenden bedachten, en die even als in *Europa* die hulp bij wijze van eene *Tombola* reiken.

Welnu, zoude *dat* idée bij een eerstvolgenden *Konings-dag* niet op een ruimeren voet kunnen uitgebreid worden en in verband gebragt met eene opwekking van *Volksvlijt*?

De Dames maken handwerkjes voor eene *Tombola* op den aanstaande 19 Februarij — de heeren, de mannen en knapen vermeerderen dat getal voorwerpen, met het een of ander kunstwerk elk, zooveel bij kan, neemt aandeelen of loten, en gedurende eene geheele maand vroeger, stelt men voor zeer geringe *entrée*, die voorwerpen in een geschikt lokaal ten toon; doch op die tentoonstelling, moet tevens ieder kunstenaar en handwerksman, de voorwerpen zijner kunst of arbeids-vlijt, kunnen brengen; de landbouw — ooft en tuinbouw leveren hunne aandeelen, bloemen en zaden worden er gevonden; voor den veestapel en de kleinere kweekerijen zij er gelegenheid hunne verbetering of toestand te toonen; in één woord, eene volkomene Koloniale tentoonstelling, zoo als dat steeds in de Kolonien onzer naburen plaats vond, maar hier, door de Suikerrazernij nooit is nagevolgd. — Maar de opbrengst?

Wel, zijn er dan geene *weezen*, geene *armen*? Zijn er niet die aangemoedigd, geholpen en beloond moeten worden, vrij of slaaf?

„Hu!" riep de *piaaiman*, verrukt over der bleekhuiden edelmoedigheid voor de ongelukkigen in de *Bommelerwaard*, en voor de *Sijrische* Christenen.

„*Aber!*" hoe broederlijk en schoon die weldaden ook zijn, vraag ik de LEDEN *der Commissie*, die voor den watersnood rondgingen: „Hebt gij nu ellende genoeg in *Paramaribo* gezien?? Hebt gij ooit U dien toestand zoo kunnen verbeelden?? En toch, toch gij hebt het in alle schrikkelijkheid kunnen ontdekken, noch onze politie kent er iets van; daar moet men een *Indiaan* voor wezen, en den moed bezitten, om tot in het afgrijsselijkste toe, te gaan zien. — De ellende van *onze* armen, der *kleinen* en vooral der *weezen*, is verre weg grooter, dan die der lijdenden in den *Bommelerwaard* en dan die der Christenen in *Sijrie!*"

O *Panari!* niet uit gebrek aan een hand die met hen het *armen-brood* breekt en deelt — niet uit gebrek aan een klein plekje onder *dak*, of aan een half versleten *mat* om op te rusten, — maar, omdat *die* bete broods, een offer is van hen, die zelven ongenoegzaam en *zeer* slecht voedsel krijgen! — omdat dat plekje niet alleen in de meeste gevallen ongezond, maar dikwerf besmet is en kiemen verspreidt, van de afschuwelijkste en bedroevendste kwalen! — omdat de mat waarop die kleinen rusten, niet zelden gedeeld wordt door diep beklagenswaardigen, zoowel in *geestelijken* als *stoffelijken* zin! en wie wordt daar ooit gezien...? doch neen, eere, die eere toekomt! Men ziet er den *Priester* en den *Moravischen broeder!* maar anders geen *een* enkele die men er moest zien, geen *enkele* om den maatschappelijken toestand dezer Kolonie te leeren kennen en die geroepen zijn te *weten*, te *waken* en te *zorgen*.

„Wel is het schoon de hand te reiken aan die struikelt! — wel is het schoon tot op het verste plekje der aarde edelmoedig hulp te bieden, en schoon is het tevens dat men daarbij den schijn wil aannemen en de wereld *wil* toonen, dat alle verschillen in godsdienst-opvattingen samengevloeid zijn in ééne menschenliefde!!

Wel is het een schoon offer, dat de eenwige LIEFDE om der schoonheids wille gaarne aanneemt, als de mensch zijn broeder helpt, door een noodlottig oogenblik geslagen!

Maar, dat *schoone* valt weg, als er alles om ons heen verzuimd wordt, wat niet verzuimd mogt worden; als er zooveel *geest* en *stof* om ons heen *verderft*, *vernield* wordt en *sterft*; als er nog zooveel op te beuren, zooveel te redden, zooveel te zuiveren valt en men doet dat niet. — Want ik vraag nogmaals aan de inzamelaars der liefdegiften: hebt gij den toestand van *Paramaribos buitenwijken* gezien? en O! al het schrikkelijkste werd nog voor *Uw* oog bedekt en verscholen gehouden.

Zie, ik neem niets af van de zuiverheid van het gevoel, waarmee de bleekhuiden, hunne lijdende broeders helpen, maar al was het ook zoo als er geschreven staat:

„Na-usja ayukkarrân nassiqua, nâni ku, allûkkudân nawan namâmutti ûmun, namûnhittisisa ullukkudi, baddia."

(*Zij verkochten hun have en goed en deelden het onder allen uit, naar dat elk van noode had.*) de daad zoude verminderen en ontsierd zijn, zoo lang er zooveel ellende in geest, stof en opvoeding vruchteloos smeekt, en zooveel lijden vruchteloos jammert. O hoe schoon — ja, schooner zoude het zijn, wanneer bij elken terugkeerenden KONINGS-dag, onze armen en weesjes in processie rondgingen en tot voor het Bestuur genaderd, of voor *hen* aan wie de zorgen voor die kleinen zijn opgedragen, BORGERS heerlijke woorden zongen:

„Toen 't oog der moeder brak
Op 't schreijend kroost geslagen,
En honger en gebrek
De woning binnendrong.
Toen sloegt ge uw oog op ons,
O vrijheer onzer dagen;
Uw hand was 't, die den wees
Aan 't wis verderf ontwrong."

Dan zouden nooit die zwakke vingeren meer tot den hemel worden opgeheven, zoo als nu, — dan zoude nooit meer de biggelende traan, uit berouw om de ellende des levens, op een erger dan verschrikkelijk sterfbed vlieten, dan zouden die kleinen, de kinderen der toekomst, de eenige hoop voor een *nieuw* en *goed* SURINAME, nooit U meer verwijtend toeroepen:

„Streng snerpt de scherpe roê, (*)
Besteld door d'opper-koning,
Haar geesling snijdt ook ons
Door rug en wervel heên;
De donder die U treft,
Treft ook der weezen woning,
En morzelt ons de kruin,
En plettert merg en been"

En dit, roode broeder! wilde ik U slechts mededeelen. Vaartwel!

ILBEYDÁBÉI.

(*) 1 Januarij 1811.

SCHEEPSTIJDINGEN

BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, de Nd. Am. bark *Wijman*, kapt. Lincoln, van Boston.

UITGEKLAARD.

Den 28sten Februarij, de Nederlandsche schoener *Emma*, kapt. J. van Praag, naar Demerarij via Nickerie, in ballast.

Den 1sten dezer, het schip *Eleonora Thompson*, kapt. C. West, naar de Clijde, lading: 341 ord. en 22 blomvaten Suiker 516,742 pond en 11 puncheons Rum 1320 gall.

Den 2den, de Eng. bark *South Boston*, kapt. G. A. Lane, naar Gloucester, lading: 104 vaten Suiker 131,108 pond, 179 vaten Melassie 25,647 gallons, 21 balen Cacao 2,930 pond en 5 Katoen Molens.

Den 8den, de Nd. Am. brik *Catharina*, kapt. E. Baker, naar Boston, lading: 243 vaten Melassie 32,164 gall., 7 vaten Suiker 8,622 pond, 60 balen Cacao 11,955 pond en voor Exportatie: 9 vaten Cacao.

Idem, de Eng. brik *Flora Mac Donald*, kapt. Ths. King; naar Demerarij; lading: 56 vaten Blom en 40 balen schoone Katoen 12,500 pond.

VERTROKKEN.

Den 7den, de koloniale stoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. Rusman, naar Demerarij.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Marijtje Honig*, kapt. D. D. van Wijk, — adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Ystroom*, kapt. Hansen, adres bij F. Emanuels.

Het schip *Equator*, kapt. Ter Marsch, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij *H.* Degenhard.

Het schip *Loreleij*, kapt. Scholtens, adres bij M. M. Curiel.

Het schip *Haren*, kapt. Boer, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres bij J. P. Haase Jr.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Nd. Am. bark *Wijman*: de heer Alfred A. Nickerson.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de kol. stoomboot *Vice Adm. Rijk*: de Heeren H. K. Kenswil, W. Guhl, H. Stuger, Chs. Beatts en D. Baëza, Mejufvrouw E. L. Brown wed. E. Bornwel en H. E. Vijverberg.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 7den dezer, van plant. *Rustenburg*, 15 vaten a 9,05 cent.

Melassie. Idem, van hetzelfde Effect, 1500 gallons a 25 cent.

Suiker. Den 9den, van plant. *Zorg en Hoop*, p. m. 27 vaten a 9,45 cent.

Melassie. Idem, van hetzelfde Effect, 2000 gallons a 5$\frac{1}{2}$ cent.

Suiker. Idem, van plant. *Bleijendaal*, p. m. 31 vaten, 9,50 cent.

Melassie. Idem, van hetzelfde Effect, 1300 gallons a 25 cent.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Ter kastelenije van het Geregtshof.

Donderdag den 8 Maart 1861.

Het Huis en Erf gelegen aan de Keizerstraat, N. W. La. B No. 211, O. W. La. C No. 91, aangekomen hebbende D. J. Loth. — *f* 3700. — J. W. Engelbrecht.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 4den tot en met 9den Maart 1861 zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 4den, Van der Bilt, (Gepasp. Guide) 10 jaren, n. g.

Idem, Hendriette Geertruida van Engel, 2 j.

Idem, Laurencia de Jesus, wed. van .. Oliveria, 38 jaren.

Den 5den, Carel Frans Tubbergen, 33 jaren en 2 maanden.

Idem, Sophia Agatha Vredeman, 41 j. ruim.

Den 6den, Henricus Jansen Helmcke, 41 j.

Den 7den, Hendrik Weerlo, 50 jaren.

Idem, Marius Jan Montel; 8 jaren.

Idem, Julia van Weissenbruch, 22 jaren.

Den 8sten, Augustina Francina Engel, dochter van Frans Gottlieb Engel, en van Semire Braan, 1 jaar en 6 maanden.

Idem, Louisa Mean, 73 jaren.

Den 9den, Frederik Wilhelm IJvel, 38 j. en 4 maanden.

Binnenlandsche Berigten.

Aanzoek van Vrijgeving.

den 8 *Maart* 1861.

Van het slavenkind *Cornelis*, geboren in 1858, zoon van *Bebé*, toebehoorende voor den vrijdom aan F. A. C. Dumontier.

Van de slavin *Truitje*, geboren in 1818, dochter van *Zaire*, toebehoorende aan G. E. Gisius (nu boedel).

Van de slaven *Elick*, geboren in 1823 zoon van *Luci*, en *Winst*, geboren in 1831, zoon van *Patientie*, (overl.), toebehoorende aan J. M. C. van Onna (nu boedel).

Transport.

Den 5 Maart 1861. J. C. Gomperts, Vendumeester, aan W. Wilmans, van de plant. *Pomona* c. a.

Idem. J. H. C. Wolff aan L. H. J. Maes voor zijne reeds hebbende en nog te verkrijgene kinderen, van het Huis en Erf op den hoek van de *Watermolen* en *Keizerstraten*, N. W. La. A No. 210, O. W. La. B No. 13.

Paramaribo, *den* 6 *Maart* 1861.

Paramaribo, *den* 5 *Maart* 1861.

Het Collegie van Commissarissen voor het departement der *Onbeheerde Boedels* in de kolonie *Suriname*, brengt ter kennis van belanghebbenden dat, gedurende het jaar 1860, bij opgemeld Departement zijn geliquideerd de navolgende boedels, als:

Van E. C. W. von Arendschildt met een batig saldo van *f* 70,22.
» Adriaan Niebert » » 210,57$\frac{1}{2}$.
» Rombertus Longerhou Ruardi. » » 81,77$\frac{1}{2}$
en » Jan Frederik Harfsen . . . . . . » 234,76$\frac{1}{2}$

Wijders dat, gedurende dat jaar, in een staat van insolventie, zijn afgeloopen de boedels van: Pierre Aimé Joseph Du Bus, Sara Salomon Samson, Martin Montecattini Jr., Johannes Toepet, Johanna Carolina Fijth, John Elder en daaraan toebehoord hebbend aandeel in de plantaadjen Concordia en Kwartlot LL, Dorothea Rebbecca Saffin, Jan Gaspard Weijne, Abraham Solis, Thomas Finlaij Jan Rademaker en Pieter Nemelo.

De provisioneele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* zal van af den 14n dezer dagelijks ten zijnen kantore betalen de Crediteuren van de boedels Jeannette Elisabeth Wiegandt wed M. M. A. Coupijn, — John Cameron, Jan Hendrik Geursman en Gerrit Wigbold Kemper, ingevolge repartitie rekeningen in dezelve boedels gearresteerd.

Paramaribo, *den* 8 *Maart* 1861.

Advertentiën.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, op WOENSDAG den 13den dezer, des avonds ten *half Zeven* ure.

Algemeene Vergadering van de meerderjarige mans Ledematen der *Hervormde Christelijke Gemeente* op HEDEN den 10n. Maart des morgens in het Kerkgebouw, na afloop der Godsdienstoefening tot benoeming van een nieuw, in plaats van het aftredend Bestuur, na het alvorens te geven verslag der gehoudene Rekening over het afgeloopen jaar.

Paramaribo, den 10 Maart 1861.

Namens de Kerkelijke Commissie voor de Hervormde Christelijke Eeredienst,
B. C. VAN DEN ENDE.
Secretaris.

Surinaamsche Maatschappij van WELDADIGHEID

VERGADERING van het HOOFDBESTUUR en der onderscheidene COMMISSIEN op MORGEN den 11den Maart des avonds te *half acht* ure, in de Zaal boven de Waag.

Paramaribo, den 10 Maart 1861.
De Algemeene Secretaris,
B. E. C. BELMONTE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Paramaribo den 9 Maart 1861.

Ten verzoeke van HENDRIKUS HARTWICH GEVEKE, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements Secretaris,
(3509) E. A. VAN EMDEN.

Voor AFBRAAK worden te koop aangeboden:

Drie GEBOUWEN,

staande op Pl. *Pomona*, gelegen alhier aan de *Jonkermans kreek.*

No. 1. Lang 67—, breed 21— en hoog 12 voeten; het Dak gedekt met Bolletrie Singels, hangende aan Riggels, — het Vierkanthout echt Bolletrie.

No. 2. Lang 70—, breed 17— en hoog 14½ voet en— Voorts alles als voren.

No. 3. Lang 40—, breed 15— en hoog 9½ voet en— Voorts alles als voren.

Gegadigden gelieven zich, ter bekoming van nadere informatien, te vervoegen bij
B. J. GOLLENSTEDE.
( )

Wordt te huur aangeboden
Een rojaal PAKHUIS.
Adres ter dezer Drukkerij.
( )

Op aanstaanden *Dingsdag* den 12den dezer, des morgens ten 9 ure, zullen door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS worden verkocht:

Drie HOORNBEESTEN,

aankomende den boedel wijlen Mejufvr. J. M. C. VAN ONNA.

Paramaribo, den 7 Maart 1861.
H. G ROUX, qq.
( )

A. SALOMONS, Vendumeester, zal DINGSDAG e. k. verkoopen:

Provisien, Stukgoederen,

p. m. 1400 pond ROOD KOPER, 1 RIJPAARD, 2 VEULENS, eenige MUIL- en STEEN-EZELS, 1 BRANDKAST, enz.

Voorts:

De *NALATENSCHAP* van wijlen den WelEdelen Gestr. Heer L. F. W. GRAVENHORST, bestaande in:

MEUBELEN, KLEEDERAGIEN, BOEKWERKEN, enz.
( )

Door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ zal op Dingsdag den 12 Maart e. k. des namiddags om 4 ure, worden verkocht:

De geannonceerde *SLAVEN*, van de de Kinderen van J. VAN [illegible].
( )

De Vendumeester A. SALOMONS zal op WOENSDAG en DONDERDAG den 13 en 14 Maart e. k., ten huize van den ondergeteekende opveilen:

Wel onderhoudene *Meubelen, Glaswerk. Boeken*, enz., enz

Alsmede het door hem bewoond wordende HUIS en ERF aan de *Maagdenstraat* La C No. 18, — zijnde dit Effect inmiddels op voor den kooper voordeelige voorwaarden UIT DE HAND TE KOOP.

De GOEDEREN zullen een dag vóór- en op den verkoopdag te bezigtigen zijn.

Paramaribo, den 27 Februarij 1861.
F. P. BOUGUENON.
( )

De ondergeteekende door drie Heeren aangesproken zijnde, als zoude hij zich hebben uitgelaten voortaan geene rijtuigen te zullen verhuren aan de Bezlers die hem in zake den Heer SCHIMPF gevonnisd hebben, waarschuwt een iegelijk om zich in acht te nemen, voor het verspreiden van dergelijke *leugentaal en laster.*

Voornemens zijnde binnen kort naar Europa te vertrekken, biedt hij zijne nog voorradige WINKELWAREN tegen inkoops prijs te koop aan.

Zullende tegen medio April door den Vendumeester A. SALOMONS publieke vendu ten zijnen huize aan den *Waterkant* gehouden worden.

Een ieder die den ondergeteekende verschuldigd is wordt gewaarschuwd spoedig te betalen, daar zij zonderscheid van persoon vervolgd zullen worden.

Op nieuw ontpakt:
Mantels en Cloaks.
J. H. C. WOLFF.
( )

Brandon's Waskaarsen No. 1, bij J. V. Bouguenon.
( )

verkrijgbaar bij
S. DE VRIES JZ.
à CONTANT:
VRUCHTEN AU JUS,
Nougat in ½ ponds pakjes,
Gecristal: VRUCHTEN in doozen:
Limonade Gazeuse.

GENEZING ZONDER DOCTOREN
door het
Arcanum
van
Dr. J. A. Muller Jz.

PILLEN uit het Plantenrijk.
Curatief & Præservatief

Werken in alle ziekten met verwonderlijk goed succes.

Vooral in **HÆMORRHOIDALE** aandoeningen en **PROLAPSAS ANI.**

Zij worden verkocht bij den Apotheker **H. GOUDMAN.**
( )

L. G. MALMBERG

is thans woonachtig in het Huis op den hoek van de *Watermolen* en *Hofstraten* en recommandeert zich verder in de gunst van zijne geëerde begunstigers.
( )

Bark WYMAN!!!

Bakkeljaauw,
Haring. Spek, Vleesch.
HAMMEN, REUZEL
heele en halve tobben ZALM,
ROUNDS OF BEEF, OSSENTONGEN
blikken Oesters, Kreeften,
Zalm, Vleesch en Gevogelte.
Bokkings,
BLOM,
VRUCHTEN op Brandewijn en Sap,
Noten, Amandelen, Vijgen,
Rozijnen, Pruimen, enz
Epsom en ***Glauber Zout.***
Kaarsen, Zeep,
Vaten SPIRITUS TERPENTIJN,
Breeuwwerk, **kisten Bril,**
GLASWERK,
Schrijfbehoeften,
Amerik, *KLOKKEN,*
enz., enz., enz.
Verkrijgbaar bij
GEBRS. SOESMAN.

JACQUES DE VRIES
biedt te koop,

Fransche VERMICELLI, PRUIMEDANTEN, Gecristalliseerde VRUCHTEN, BANKET, VIJGEN, AMANDELEN, NOTEN, ROZIJNEN, CORINTEN, **BROODSUIKERS.**

Extra BOKKINGS, tobbetjes Makreel,
Bermudasche Aardappelen
bij het vat en per pond a 16 cts.
Schoenen in soorten,
en verscheidene andere coulante Artikelen.
En is dagelijks te wachten uit *Demerarij:*
Een fraai assortiment
Modewaren.
[ ]

Elegante Dames en Meisjes
FLAMBARDS,
Mans en Jongens Castoren
HOEDEN.

Zwart en Gekleurd ALPACCA; Wit MERINO geschikt voor Mantels; Wollen BROEKENSTOF in kleuren; Merino en Katoenen BORSTROKKEN, Fraaije Katoenen, Witte en Gekl. Hemden

LINNEN BOORDEN.
Fijne bruin Linnen Jassen,
Schotsbatist Zakdoeken,
WITTE ZIJDEN DITO.

Schots Batist en Effen Neteldoek, Jaconet, Bruin Linnen, Schotsch GOED voor Kleed en Kinder Jasjes, Wit Piké, Ongebleekt en Wit Katoen, Gingham, Gekeperde en Gewone CALICO'S, Meubel Chits, Grof Linnen Tafelkleedjes,

Dames en Meisjes Kousen,
Jongens gekleurde Sokken,
Heeren en Dames Zijden en Katoenen
Handschoenen,
Fraaije *Mantilles*
naar den nieuwsten smaak,
Heeren en Jongens Dasjes,
Zijden en Katoenen PARAPLUIES,
Scheermessen,

Een buitengewoon mooi assortiment Dames, Meisjes, Jongens en Kinder ***Schoenen en Laarzen,***

Tanden Schuijers.

Londen Particulier PORTER en ALE in halve flesschen a ƒ 4.50 per douzijn, TAFEL ZOUT, CASTER OLIE en Fluid Magnesia in flesschen.

Voorts:

Een restant Timmermans GEREEDSCHAPPEN, SOEPTERRINES en ander ***AARDEWERK,***
IJzeren Waterketels,
KOFFERS in soorten, etc., etc. alles ZEER GOEDKOOP, bij

A. HEWITT.

De Pillen van Hollowaij

zijn oneindig veel waard voor vreemdelingen uit het zuiden of westen. Het zijn behoedmiddelen tegen de verwoestende aanvallen van koorts, zoowel hete als koude en andere besmettelijke ziekten, die in waterachtige landen somtijds heerschen. Zij zullen volmaakt de symptomen er van ontwortelen door de verborgen oorzaak te verwijderen, dewijl het wel bekend is aan de inwoners van Londen en de omstreken, dat de pillen onmiddelijk ieder sijmptoom van gal verwijderen en veerkracht en sterkte aan de maagorganen geven.

Deze *Pillen* en *Zalf* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. R. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à ƒ 1, ƒ 3 en ƒ 5.
[ ]

Gedrukt bij A. L. G. de [illegible]

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elken Woensdag.

1861. Woensdag 13 Maart No. 10.

PARAMARIBO.

REGTSZAKEN.

IN NAAM DES KONINGS!

VONNIS

in zake van

A. G. v. S.,

gewezen Sequester van den houtgrond *Hanover* cum annexis, thans belast met de liquidatie der Sequestratie;

Eischer ter eenre,

Op en jegens

J. H. S.,

Gedaagde, ter andere zijde.

HET COLLEGIE VAN KLEINE ZAKEN IN *SURINAME*;

Gehoord partijen, de Eischer bijgestaan door zijnen woordvoerder Mr. A. J. v. E., en de Gedaagde door zijnen woordvoerder J. E. S;

Gezien en geëxamineerd de door den Eischer overgelegde stukken, door den Griffier geparapheerd;

Overwegende dat door den Eischer is gevorderd des Gedaagden veroordeeling „om aan „den Eischer te betalen de som van Een Hon„derd Zes en Twintig Gulden en Negentig Cen„ten, voor aan hem in den Jare 1800 Zeven „en Vijftig, door den toenmaligen kas- en „kantoorhoudenden Sequester van den Hout„grond *Hanover* cum annexis, verkochte en „geleverde planken; benevens de interessen „dier som, berekend ad acht percent 's jaars, „van den dag der litiscontestatie tot aan dien „der volle en effectuele voldoening, alsmede „de kosten, bedragende met inbegrip van het „voor zegel viseren van twee rekeningen, de „som van Veertien Gulden."

Overwegende dat door den Gedaagde, alvorens op de zaak zelve te antwoorden, is geproponeerd de exceptie van qualificatie, concluderende tot admissie van dezelve en bij gevolg tot absolutio van de instantie cum expensis op grond:

dat H. G. v. S., die ten deze als Eischer optreedt, geene andere relatie heeft gehad dan die van mede-Sequester van den houtgrond *Hanover*, om met den anderen of mede-Sequester F. W. H., dien houtgrond uit naam van de Overheid te administreren;

dat derhalve A. G. v. S., mogt hij al, op dit oogenblik bevoegdheid hebben om voor de belangen, welke hij ten deze zegt voor te staan, op te treden, des neen, hij niet geregtigd is alleen in regten te handelen, maar dit slechts te zamen met den mede-Sequester F. W. H had kunnen doen;

dat hij Eischer bovendien alle bevoegdheid mist om de belangen van den houtgrond *Hanover* in regten voor te staan, aangezien door den plaats gehad hebbenden executiven verkoop van dat effect, alle bevoegdheid van voormalige Sequesters had opgehouden, er dus geene Sequesters meer waren, en er bijgevolg van de liquidatie der Sequestratie door een *gewezen* Sequester geene sprake kon zijn;

dat de Gedaagde verder op zijne exceptie regt verzoekende, subsidiair ten principale heeft aangevoerd;

dat hij wel planken heeft gekocht van A. W., om het bedrag van den koopprijs te verrekenen met hetgeen voornoemden A. W. hem verschuldigd was; maar noch van den houtgrond *Hanover*, noch van Sequesters van dien houtgrond eenigen aankoop van planken had gedaan, en dus ter zake waarvan hij in regten was geroepen niets verschuldigd was;

Concluderende mitsdien Subordinaat dat den Eischer het door hem ten deze geëischte zal worden ontzegd, met veroordeeling van den Eischer in de kosten; — zijnde de Gedaagde bereid om zijne defensien ten principale met eede te sterken.

Overwegende dat de Eischer hierop heeft gerepliceerd;

dat des Gedaagden exceptie van non-qualificatie allen grond mistte, aangezien Sequesters volgens de voor hen bestaande Instructiën in elken opzigte bevoegd zijn, om ieder afzonderlijk in regten op te treden en voor de belangen van het gesequestreerde goed te handelen;

dat Sequesters van den houtgrond *Hanover*, tot op oogenblik nog niet zijnde ontslagen, ongetwijfeld bevoegd zijn, ook na den executiven verkoop van het gesequestreerde effect, de uitstaande vorderingen te innen, en daardoor het regt hebben, om, hetzij te zamen hetzij afzonderlijk voor de liquidatie der Sequestratie in regten te ageren;

dat wat betreft de zaak ten principale, van de levering der planken aan den Gedaagde genoegzaam bleek, uit de in het geding overgelegde verantwoord-rekening van den houtgrond *Hanover*, over het Jaar 1800 Zeven en Vijftig, door de Sequesters A. W. en F. W. H. onderteekend en met 's Hofs exhibitum voorzien;

Concluderende mitsdien tot rejectie der geproponeerde exceptie van non-qualificatie, en persisterende bij hetgeen ten deze is geëischt.

Overwegende dat bij het door den Eischer overgelegde appoinctement van het Geregtshof dezer Kolonie, de dato Een en Twintig December 1800 Acht en Vijftig, gevallen op

KINDERSPEELGOED.

DOOR H. RIGAULT.

(Vervolg en slot.)

Duitschland spiegelt zich niet minder getrouw in zijn speelgoed af: al wat men uit de staten van den Duitschen Bond ontvangt, getuigt onwedersprekelijk van het vernuft, de degelijkheid en vlijt van het volk waarvan het afkomstig is: een volk welks smaak echter in sommige opzigten wel iets te wenschen overlaat, en dat welligt wat al te zeer aan het nuttige boven het sierlijke de voorkeur geeft. Het Duitsche speelgoed bestaat uit voorwerpen die zoowel tot het gebied van nijverheid en handel als tot dat van land- en tuinbouw, en van alle bedrijven en handwerken zonder onderscheid, betrekking hebben. Het is zeer goed bewerkt en kost zeer weinig: een gevolg, wat het laatste betreft, van het goedkoope leven in Duitschland, van den lagen prijs der grondstoffen, en van den lagen stand der arbeidsloonen. De heer Dieterich van Ludwigsburg bezorgt u eene flinke timmermans werkplaats, of een wel voorzienen kruideniers- of koekbakkers-winkel, voor den geringen prijs van dertig stuivers. Wilt gij, mijn kleine vriend, eene spoorbaan aanleggen die van den eenen hoek van uwe kamer tot den anderen leidt: en is de concessie door uwe oude lui geteekend? welnu, geef geen aandeelen uit, doe geen oproeping van fondsenhouders: gij weet dat Duitschland gaarne zijne spoorwegen verkoopt. Wend u dus tot de heeren Rock Graner, te Biberich, twee hoogst verdienstelijke fabrikanten die zich te Londen en te Munchen reeds bekroond zagen. Zij zullen u oogenblikkelijk een volledigen spoorweg leveren: rails die dadelijk gelegd kunnen worden, twee waggons, twee rijtuigen van de beide hoogere klassen, een goederenwagen, een locomotief met tender, en een aantal tegen alle spoorweg-ongelukken gewaarborgde reisigers op den koop toe: alles van de beste kwaliteit voor den prijs van vijfdhalven gulden per spoortrein. Wenscht gij liever uw kapitaal in eene stoompaketdienst te steken? Welaan, hier hebt gij tegen 5 fr. per stuk onzinkbare paketbooten, waarop gij alles aantreft wat men op eene fatsoenlijke boot gewoonlijk vindt; zelfs eene piano van Erard in kajuit of paviljoen. Al dat speelgoed is uitnemend goed vervaardigd. Maar dat zelfde Duitschland, dat er slechts op uit schijnt om onze kinderen genot te bereiden, maakt niet te min onze hartstogten en ondeugden ijverig aan zijne belangen cijnsbaar. Met al dat onschuldige fraaije en degelijke speelgoed sluikt het een aantal loterij- en hazardspelletjes bij ons binnen; waardoor het reeds vroegtijdig bij onze kinderen smaakt voor zijne *roulette* en zijn *rouge et noir* verwekt, in de hoop dat de jongelieden later hun of beter gezegd ons geld op de speeltafels te Baden, Homburg en Wiesbaden zullen plaatsen; eene wijze van geldbelegging die niet van de zekerste is en waartegen wij niet te vroeg, door de wering der Duitsche loterijspelletjes, kunnen waken.

Pruissen is ongetwijfeld de eerste militaire mogendheid in het vak der looden soldaten. Niemand kan het met eenigen grond die eer betwisten; zelfs Zurich niet, dat anders zulke schoone legers op de been weet te brengen. Het is echter regt gelukkig voor Zurich, en geheel het Zwitsersch bondgenootschap, dat het althans de gevolgen niet voor zijne verantwoording heeft van de indrukken, die het spelen met die verleidelijke looden popjes in de jeugdige gemoederen verwekt. Ik weet wel, dat er genoeg lieden zijn die in het spelen met soldaatjes, zoowel als in het soldaatje-spelen, regte jongensuitspanning zien. Ik weet wel dat er zelfs gevonden worden die deze spelen geheel te goeder trouw aanprijzen als middelen tot ontwikkeling en aanvuring in de jeugdige harten van nationale, vaderlandlievende gevoelens. Wat mij echter betreft, ik acht die spelen allesbehalve onschuldig, en zie dan ook niet gaarne de liefhebberij in een spel aanwakkeren dat, maar al te ligt, als de kinderen tot groote menschen opgewassen zijn, in een hartstogt ontaardt, die alsdan vrij wat noodlottiger gevolgen kan hebben. Ik kom er dus rond voor uit, al loop ik gevaar dat men mij voor een lid van het Vredes-congres houde, dat ik er niets mede op heb de kinderen zoo met geweren, sabels, lansen, shacoes, pistolen, kanonnen, en looden of andere soldaten te zien omspringen. Maar ook wanneer dat spel bij hen niet tot de gevolgen leide waarvan ik zoo even sprak, dan is het toch niet te ontkennen dat de kinderen door ditzelfde spel zich een bevelenden gebiedenden toon eigen maken, dien zij moeijelijk afleggen, dien zij dikwijls hun leven lang, in alle omstandigheden en in alle betrekkingen zonder het zelven te weten, blijven voeren. Het worden, om zoo te zeggen, militairen in het burgerlijke. Neen, ik voor mij geef boven die oorlogswerktuigen, die van al onze jongens soldaten maken of een soldatenaard in hen ontwikkelen, de voorkeur aan het knikkeren, hoepelen, raketten, tollen en zelfs aan den vlinger! Ofschoon ik een schrijver ken die den vlieger het zinnebeeld der eerzucht noemt, heeft deze onschuldige zeker nog nooit één hoofd op hol gebragt en nog nooit één enkel kinderkarakter bedorven.

Nog eens, de stoffelijke vooruitgang op het gebied dat wij te zamen doorliepen, is in den laatst verloopen tijd alleropmerkelijkst geweest. Wanneer wij ons nog eenmaal bij den jongsten grooten mijlpaal op den ontwikkelingsweg der nijverheid — de Parijsche wereldtentoonstelling van 1855 — verplaatsen, staan ons eensklaps een aantal van de merkwaardigste blijken van dien vooruitgang voor den geest. Wie herinnert zich niet de voortreffelijke Fransche automaten der heeren Théraude, Bontems, Ruillard en Verdavainne; de Engelsche au v mevr. Montanari; dien rookenden Turk; die *bayadère*, die voor 1200 fr. zulke stoute sprongen en sierlijke dansen op de koord uitvoerde; dat kleine vogelenkoor dat door zijn liefdelijk gekweel het oor streelde; dat kind in de wieg, dat wakker werd, het kindermeisje riep, zich boos maakte, en in zijn bedje lag te woelen en te spartelen? Maar dit is geen speelgoed meer; het zijn, uit mechanisch oogpunt, bewonderenswaardige kunststukken. Die soort van vooruitgang kan mij dan ook, zoo als ik reeds zeide, niet bevredigen. Van veel meer belang is in mijn oog 't geen men de zedelijke zijde van het onderwerp kan noemen; en deze wordt nog verre na zoo zeer niet bevorderd als wenschelijk en mogelijk schijnt. Ik heb er vrede mede dat er spelen bestaan die enkel tot vermaak, tot ontspanning van den geest en tot ligchaamsoefening dienen. Men vermenigvuldige die spelen zelfs; ofschoon men zich welligt nog verdienstelijker zou maken met het uitvinden van spelen waardoor zijdelings, of meer regtstreeks, de beoefening van geschiedenis, aardrijks-, teeken- en bouwkunde, en van allerlei andere nuttige wetenschappen, bevorderd wierd. Maar wat hiervan ook zijn moge, weer toch, in 's hemels naam en zonder medeloogen, alle hazardspelen; verwijder zoo ver mogelijk uit het oog uwer kinderen alle voorwerpen die hun gevoel voor het schoone kunnen beleedigen of schaden; geef aan hun speelgoed zoo veel mogelijk die gedaante en die rigting dat het tevens aan de vorming van hun verstand en van hun hart dienstbaar kunne worden gemaakt. Weer voorts even sorgvuldig alle noodelooze weelde, alle overdreven kostbare, schadelijke, belagchelijke praal en pracht: het speelgoed moet het kind tot vermaak strekken en, kan het zijn, tevens tot heilzame leering; en zoudt gij er dan zijne ondeugden, zijne hartstogten mede willen voeden? zoudt gij er zijne ijdelheid door willen opwekken en ontwikkelen? Voor de invoering van de hervormingen die ik als wenschelijk beschouw, verwacht ik zeer weinig medewerking van de zijde der meest bij de zaak betrokken partijen: de kinderen zelf en de verkoopers van kinderspeelgoed. Deze schuilen onder één deken: de een verkoopt, de ander koopt grang; en geen van beiden denken verder dan dit. Ik verlaat mij dan schier uitsluitend op het gezond verstand en op de liefde der moeders voor haar kroost. Deze, de moeders, zouden mijne krachtigste bondgenooten moeten zijn bij het tot stand brengen en invoeren dier wet op de weelde, die door mij onmisbaar wordt geacht. Een ieder zou met de wet gebaat zijn en haar om strijd roemen. Wie weet of ook de ouders zelven, wanneer zij eerst hunne kinderen aan eenvoud en spaarzaamheid gewend hadden, niet eindigden met zich op hunne beurt op de beoefening dier deugden toe te leggen!

zeker request van A. G. v. S., als provisioneel belast met de functien van Commissaris en Secretaris der Particuliere West-Indische Bank, A. G. v. S., de tegenwoordige Eischer, is benoemd geworden tot *mede*-Sequester van verscheidene aldaar genoemde plantages, onder welke de houtgrond *Hanover*, ten einde deze plantages met de vroeger daarin benoemde Sequesters te beheeren; zijnde, volgens opgaaf van partijen, de vroeger door het Geregtshof voor den houtgrond *Hanover*, benoemde Sequester, geweest F. W. H.

dat dus aan A. G. v. S., *met* F. W. H. als Sequesters, het beheer was opgedragen van den houtgrond *Hanover*.

Overwegende dat, alzoo niet aangetoond is dat aan de beide Sequesters van den houtgrond *Hanover* bevoegdheid is verleend om ieder afzonderlijk voor dien houtgrond in regten op te treden, waar de algemeene regelen omtrent lastgeving, daar waar de aanstelling van lasthebbers niet uitdrukkelijk zoo te zamen als afzonderlijk heeft plaats gevonden, lasthebbers niet dan te zamen tot handelen bevoegd zijn; en gevolgelijk geene actie die tot de Sequestratie der plantage *Hanover* betrekking had, door den Eischer met ter zijde stelling van den mede-Sequester F. W. H. mogt worden ingesteld.

Overwegende dat derhalve de op den daarvoor eerst aangevoerden grond geproponeerde exceptie van non-qualificatie moet worden toegewezen;

en hierna, het onderzoek over het meer ten exceptie en over het Subordinaat ten principale aangevoerde, kan worden voorbijgegaan.

REGTDOENDE.

Admitteert de geproponeerde exceptie van non-qualificatie, en absolveert den Gedaagde van de instantie.

Veroordeelt den Eischer in de kosten, bedragende Veertien Gulden, daar onder begrepen die voor visa van twee rekeningen.

Aldus gedaan te *Paramaribo* bij de Heeren E. VAN EMDEN, President, Mr. D. JUDA en Mr. B. E. COLAÇO BELMONTE, gequalificeerde Assessoren, en uitgesproken ter openbare teregtzitting van den Zevenden Februarij 1800 Een en Zestig.

(Get.) EGBERT VAN EMDEN.

(Onderstaat ter Ordonnantie van het Collegie voormeld.)

(Get.) E. J. VAN WIJHE.

SCHEEPSTIJDINGEN.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Marijtje Honig*, kapt. D. D. van Wijk, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Ystroom*, kapt. Hansen, adres bij F. Emanuels.

Het schip *Equator*, kapt. Ter Marsch, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij *H.* Degenhard.

Het schip *Loreleij*, kapt. Scholtens, adres bij M. M. Curiel.

Het schip *Haren*, kapt. Boer, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres bij J. P. Haase Jr.

Binnenlandsche Berigten.

Bij Gouvernements Resolutie van den 9n Maart No. 3, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, aan den Heer C. M. Faerber, wegens vertrek, verleend een eervol ontslag als 1e. Luitenant in de divisie *Boven Cottica* en *Perica*, en tot 1e. Luitenant in die divisie, benoemd de oud 2e. Luitenant R. de Haas.

Benoodigd voor 's Gouvernements dienst.

15,000 ponden O. I. RIJST,

te leveren in 's lands Magazijn achter het Fort *Zeelandia*.

De monsters te bezorgen ten burele van de Administratie van Financien.

De bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op Woensdag den 13 Maart e. k. des voormiddags ten 9 ure.

Paramaribo, *den* 11 *Maart* 1861.

Transport.

Den 11en Maart 1861: W. G. Muller als in huwelijk hebbende C. G. Kemper aan C. H. Ulrich als in huwelijk hebbende R. A. de Vries, van twee derde aandeelen in den grond *Combé*, aan de rivier *Suriname*.

Idem. E. F. L. Mollinger qq. H. W. F. Ligtenberg qq. Catharina Elisabeth Cooke en Johanna Cooke aan T. J. Eijken Sluijters qq. J. H. Insinger, handelende voor zijn huis van negotie te Amsterdam onder de firma Insinger *&* Co., — van de katoenplantaadje *Zeezigt* c. a. gelegen aan de *Motkreek*, en van de verlaten gronden *Batavia*, *Wolvenhorst*, *Ceres*, *Lunette* en de *Beste* en *Schoonauwen*.

Idem. De Exploicteur aan J. W. Engelbrecht, van het Huis en Erf aan de *Keizerstraat*, N. W. La. B No. 211 O. W. La. C No. 91.

Paramaribo, *den* 10 *Maart* 1861.

Op aanstaanden Zaturdag den 16den Maart, des voormiddags te negen ure, zullen, bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der Onbeheerde Boedels, worden uitgesproken de dicta gewezen wegens de boedels van Laura van Vogt, Christiana Graan, Johanna Clasina Georgina Sluijter, Louisa van Augustino d'Rego, Anna Elisabeth Petronella van Well, zich geschreven hebbende Anna Linscheer, Gerrit Overeem, Mietje Bertruida Deijl en van de alwezigen Petrus Charles Linscheer en Willem Alexander Linscheer.

Paramaribo, *den* 11 *Maart* 1861.

Edictale Citatie.

De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, dagvaardt bij deze, alle bekende en onbekende Crediteuren:

Van Detlef Kruse, wegens het provenue van het op den 30 November 1860 bij executie verkochte Erf, aan het *Molenpad*, *tweede buitenwijk* No. 41a, met al de daaropstaande Gebouwen, alsmede het Molengebouw en den Molen en al de daar bij behoorende Gereedschappen, allen aangekomen hebbende Detlef Kruse voornoemd.

Om te compareren of gemagtigden te zenden ter præ et concurrentie rolle van het Geregtshof voornoemd, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 5n April 1861, des voormiddags om acht uur, ten einde aldaar te zien dienen van Eerste Verstek, — voorts hunne sustenuen van præ et Concurrentie op te geven en wijders met den Impetrant voort te procederen als naar regten.

Opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, is deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan

Paramaribo, *den* 11 *Maart* 1861.

Aan het Departement der Onbeheerde Boedels zijn gedevolveerd, de belangen van den afwezigen Cornelis François Pollak, den 5n. Maart d. j.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelver opgeroepen, ten einde aan het Departement voornoemd, van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op poene als bij artikel 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, *den* 8 *Maart* 1861.

Politie.

Gedurende de afgeloopen week is bij de Politie opgaaf gedaan dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

De slaaf John, aankomende de Weduwe A. Cameron geboren van Halmsit.

Elk en een ieglijk wordt ernstig aangemaand om voorzeiden slaaf niet op te houden, te huisvesten of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834 G. B. No. 1 vastgesteld.

Paramaribo, *den* 8 *Maart* 1861.

Advertentiën.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.